

[Landbrugsministeren.]

har fornødent kendskab til brugen af jagtvåben og de mest elementære forsigtighedsregler, der bør iagttages.

Spørgsmålet om etablering af en jagtprøveordning er i jagtlovskommissionen rejst af jagtorganisationernes fællesudvalg og vandt her almindelig tilslutning, idet alene landboforeningernes repræsentant ville foretrække en frivillig prøveordning ud fra den betragtning, at en obligatorisk prøveordning næppe ville kunne forebygge meningsløse ulykker. Det er utvivlsomt rigtigt at se i øjnene, at man ikke ved gennemførelse af en obligatorisk prøveordning kan sikre sig fuldt ud imod ulykkestilfælde under jagt, men det kan næppe være rimeligt, om dette synspunkt skulle føre til, at samfundet var afskåret fra ved passende regler at søge sådanne ulykker begrænset mest muligt, og hertil synes den foreslåede prøveordning at kunne blive et virksomt bidrag.

Det er tanken, at prøven skal aflægges for særligt sagkyndige, der beskikkes af landbrugsministeriet; og således som ordningen foreslås tilrettelagt, vil den ikke nødvendigvis gøre opbygning af noget egentligt administrationsapparat.

I øvrigt foreslås den gældende jagttegnordning og reglerne for jagtfondens administration i det store og hele opretholdt uændret. Afgiften for jagttegn, der giver adgang til at jage i al almindelighed, foreslås forhøjet fra 25 kr. til 45 kr., og afgiften for tegn, der alene giver adgang til at jage, hvor jagten er fri og på egen grund, foreslås forhøjet fra 5 kr. til 15 kr.

Forslagets fredningsbestemmelser er affattet således, at vildtarter, for hvilke der ikke er fastsat jagttid, er fredede hele året. Dette er i overensstemmelse med det i Nordisk Råds rekommandation nr. 7/1963 af 19. februar 1963 omhandlede princip. Fredningsbestemmelserne er i øvrigt udformet ud fra det synspunkt, at der kun bør fastsættes jagttider for de arter, som har en vis madnyttig værdi, eller hvis antal det af økonomiske eller vildtplejemæssige grunde må anses for ønskeligt at regulere. En række arter, der kan jages ifølge den gældende jagtlov, vil derfor efter forslaget blive fredet hele året. Det drejer sig fortrinsvis om arter, der er uden jagtlig interesse eller sjældent forekommende her i landet, som

f. eks. brud, gråsel, knarand, dværgmåge og huldue.

For de arter, der ifølge forslaget kan være genstand for jagt, er det ved fastsættelse af jagttiderne taget i betragtning, at jagt i almindelighed ikke bør være tilladt i vildtets yngletid.

Ved udarbejdelse af forslaget til jagttider for de forskellige arter er tilstræbt en forenkling med hensyn til jagttidernes længde, således at der i videst muligt omfang foreslås samme henholdsvis begyndelses- og afslutningsdatoer, hvor biologiske eller vildtplejemæssige hensyn ikke taler herimod.

Med hensyn til jagttiderne for enkelte fuglearter har der inden for jagtlovskommissionen gjort sig afvigende opfattelser gældende. Det drejer sig om visse gåsearter, nemlig sædgås, kortnæbbet gås og knortegås, samt stor og lille regnspeve. De i forslaget angivne jagttider for disse arter er stemmende med flertallets opfattelse; og som det fremgår af bemærkningerne til § 27, er det tanken, at spørgsmålet om jagttidens længde for knortegåsen og regnspeverne 5 år efter lovens ikrafttræden skal tages op til fornyet overvejelse efter reglerne i forslagets § 29, hvori der foreslås åbnet adgang til administrativt at forlænge eller forkorte jagttider, når særlige forhold gør det påkrævet.

Når der ses bort fra de nævnte gåsearter og regnspeverne, er der inden for jagtlovskommissionen opnået enighed om de i forslagets § 27 angivne jagttider. Dette gælder også med hensyn til skovsneppen, på hvilken jagt foreslås tilladt i tiden 24. september-31. december og 1. marts-7. april, dog således at den sidstnævnte jagttid foreløbig skal være gældende i 10 år fra den nye jagtlovs ikrafttræden, hvorefter spørgsmålet, om der fortsat skal være adgang til forårsjagt på skovsneppen, bør tages op til overvejelse efter reglerne i forslagets § 29.

De i forslagets § 27 angivne jagttider må — med enkelte undtagelser — anses stemmende med det synspunkt, der har fundet udtryk i Nordisk Råds rekommandation nr. 1/1958 af 12. november 1958 om samordnede fredningstider for visse dyrearter.

Under de forhandlinger, der har fundet sted mellem delegerede fra de respektive nordiske lande om de i rekommandationen rejste spørgsmål, er der fremsat forslag om, at den vildtbiologiske forskning i de nor-